

VOORWOORD

‘Jij zult nooit een goede *gongbi*-kunstenaar worden.’

Omdat ik het stimulerende Amerikaanse schoolsysteem van de jaren negentig gewend was, kwam het oordeel van mijn tekenleraar in Taiwan nogal hard aan. En ook al zei hij daarna meteen dat ik meer kans maakte om een kunstenaar te worden als ik de traditie zou loslaten en mijn eigen stijl zou ontwikkelen, ik voelde me er niet beter door. Ik had geen idee hoe ik mijn kunstenaarschap een andere richting op zou kunnen sturen.

Ik was vijfendertig, woonde weer bij mijn ouders, in een nieuwe stad aan de andere kant van de wereld. Een plek waar ik weliswaar gewoon mijn dagelijkse dingen deed, maar waarvan ik nog moeilijk alle culturele nuances kon doorgronden. Toch wilden mijn man en ik hier ons zoontje laten opgroeien. Hij was op een leeftijd gekomen waarop hij antwoorden wilde op allerlei grote vragen – over leven en dood, liefde en angst, eerlijkheid en vergevingsgezindheid, over wat het, kortom, betekent om mens te zijn. Door zijn vragen werd ik geconfronteerd met mijn eigen onwetendheid over deze fundamentele en universele onderwerpen, en in die verwarrende periode begon ik te werken aan *De reis van de jonge ossenhoeder*.

De drie vrienden die je gaat ontmoeten – de os, de jonge ossenhoeder en het konijn – zijn gebaseerd op De Drie Leren, de drie pijlers van de Chinese filosofie: confucianisme, taoïsme en boeddhisme.

Eerst leren we de jonge ossenhoeder kennen, een op het taoïsme geïnspireerd personage. De jongen kijkt naar de wereld zonder onderscheid te maken tussen goed en kwaad; hij ziet ze als complementair, als een onmisbare bron van evenwicht in de wereld. De os, een sterk en eenvoudig karakter dat de wereld door een boeddhistische bril bekijkt, verenigt de onschuld van de jongen met liefdevolle vriendelijkheid; omdat we op deze aarde allemaal pijn en lijden ervaren, hebben we allen het vermogen tot mededogen. Ten slotte is daar het konijn, een actief en ijverig personage dat het confucianisme vertegenwoordigt. Zij houdt zich bezig met hoe we er hier op aarde voor elkaar zijn, hoe we voor elkaar zorgen. De jonge ossenhoeder, de os en het konijn: samen helpen ze elkaar bij het aangaan van goede en vreedzame relaties – met de natuur, met hun gemeenschap en met zichzelf.

Het was heerlijk om *De reis van de jonge ossenhoeder* te maken met mijn zontje in gedachten. Toch heeft het project tegen mijn verwachting in vooral veel gedaan met mijn éigen zelfbewustzijn en inzichten. En het boek zal mijn koers blijven bepalen – voor mij als ouder, voor mij als opkomend kunstenaar en schrijver, en voor mij als iemand die graag de verborgen plekjes van haar hart en geest ontdekt.

Het bleek dat ik *De reis van de jonge ossenhoeder* vooral voor mezelf moest maken. Toch is deze wereld ook voor jou. Ik hoop dat je er net zo van geniet als ik.

‘Ik voel me zo’n piepklein druppeltje
op deze gigantische wereld.’

De jongen keek op en zag dat de os
naar hem stond te kijken.

‘Heeft je opa gezegd dat jij me
vandaag moet ophalen?’ vroeg hij.

‘Ja, maar ik ben zo bang,’
antwoordde de jongen.

‘Dat is niet erg. Angst is iets heel
normaals. Door er vriendelijk tegen
te zijn zul je ’m altijd overwinnen.’

De jongen worstelde zich
omhoog. 'Het lukt me
niet,' hilde hij.

'Het lukt je wel,'
verzekerde de os hem.
'Je hoeft je niet te haasten.
Het enige wat je moet
doen is ademhalen.'

‘Vanaf hier ziet alles er anders uit.’

‘Dat is vaak zo,’ glimlachte de os, en ze gingen op weg naar huis.

Je ontdekt de mooiste dingen
in het leven door jouw *Thuis*
voortdurend door de ogen
van een ander te bekijken.